

Prázdninová láska

Holki

Slunce zachází a moře si tu píseň šumí dál,
kterou si celý léto pro mě hrál.
Bylo to vážně krátký, jo, člověk nemůže čas vrátit zpátky
ani na pár dnů, už teď mi scházíš, zašeptám,
když mě doprovázíš. Copak tady všechno končí,
se tě ptám, proč zítra budeme zas každý sám?

Nic neříkej, ani že mě máš rád,
nikdy nevíš, co se do roka může stát,
vzpomínky se rychle rozplynou a sliby pominou.

R: A já si potají přála říct lásko, já se neloučím.
Bylo toho tak málo, zítřkem ještě nekončím.
Možná že jsem se bála říct lásko, já se neloučím,
bylo toho tak málo, zítřkem s tebou nekončím.

Moc už nezbývá, jen pár polibků, několik pohlazení
zůstalo ze zbytku mojí dovolený.
Všechno krásný má rychlejší spád
a zrovna mně se tohle musí stát.
Bylo by báječný tady s tebou být,
ale o tom můžeme jen oba snít.
Už teď mi scházíš, zašeptám.
Za malou chvíli bude každý sám.

Nic neříkej, ani že mě máš rád ...

R: A já si potají přála říct lásko, já se neloučím...